

ИЗЛИЗА ОТ 1900 ГОДИНА

БЪЛГАРСКИ ВЕСТНИК

ОФИЦИАЛНО ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА – БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ

ГОДИНА СХЦН, БРОЙ 17

СОФИЯ, 16-30 СЕПТЕМВРИ 2012 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

e-mail: sinizdat@gmail.com, bg.synpress@gmail.com

Официален сайт на Св. Синод на БПЦ – www.bg-patriarsha.bg

ТЕМА НА БРОЯ:

С грижа за децата

РЕЛИГИОЗНО ОБРАЗОВАНИЕ

- Църковната катехизация днес **Стр. 5**
- Кръзла маса по въпросите за закрила на погротстващите **Стр. 1, 3, 8**

ИСТОРИЯ

Царицкини архиеп. Дамяна и просветителската му дейност в България **Стр. 6**

АЗБУКА НА ПРАВОСЛАВИЕТО

Как да се държим в манастир **Стр. 7**

„Семейството, възпитанието, образованието и закрилата на погротстващите“

Кръзла маса в рамките на Седмична на православната книга 2012

От 10 до 16 септември във Варна се проведе четирнадесетото издание на стаялата вече традиционна и очаквана с голям интерес от православна общественост в страната и жителите на гр. Варна Седмична на православната книга, с чиято работа ще ви запознаем в два поредни броя на вестника. В този брой, който излиза в пер-

иода на началото на учебната година, ще ви представим състоялата се в рамките на Седмичната кръзла маса на тема „Семейството, възпитанието, образованието и закрилата на погротстващите“, която се проведе в новата конференционна зала на хотел „Корана“, в комплекса „Св. Константин и Елена“.

На стр. 8

Празникът на София

Древният храм посветен на Божия Премъдрост, дал името на нашата столица, и тази година на 17 септември събра под купола си духовенство и миряни, за да възмолт Божие благословение над този град и неговите жители.

Знаменският еп. Йован отслужи тържествен поводств на Деня на София

С благословението на Негово Светейшество Максим, патриарх Български и митрополит Софийски, назначената св. Литургия бе оглавена от Техни Преосвященства: Свобислав еп. Назум, главен секретар на Св. Синод, Татвернополски еп. Тимон, председател на църковното настоятелство при ИКХСХП „Св. Александър Невски“, Деволски еп. Теодосий, Зиполски еп. Йован, викарий на Софийския митрополит.

На стр. 3

АКТУАЛНО

ПЕДОФИЛИЯТА - скрита ориентация на хомосексуализма

Однина след година хомосексуалитетът от „дивинизиран“ свят в центрирете на големите западни градове превеждат парад, празнувайки своята тълка на победа – пресметването на фронта на Содом и Гомора в сватбата свързана на обществото, което все по-малко и по-малко може да се нарича „румунски“. Пък и самото то не се смията като такава.

Тази година румунските хомосексуалитети имаха още един повод за тържество: новият Наказателен кодекс, който едва ни може да се нарече „румунски“, скрито либерализира педофилията, която свали до 13 година възрастта, над която сексуалните престъпления срещу непълнолетните не подлежат на наказание. Тази мярка не е нищо друго, освен мълчаливо съгласие за легитимацията на гигантските международни мрежи, които се занимават с търговия в деца и за която страната ни (кодет Румъния – *бел. прел.*) е примамлива дест.

Деца, деца, деца... Какво общо имат хомосексуалитет с нашите деца?

В съвременния свят, жадуващ за придобиване на младост, и „вечен живот“ тук на зомбата, не ценят никак възраст толкова много, колкото младостта; и нито може поощряват в неговите желания така, като тийнейджърите. И на пръв поглед няма ясно съществу, което да е по-заставано от детето.

Последните събития обаче, свидетелстват, че в съвременната епоха няма по-голяма група хора от децата и погротстващите. Техните души и тела като че ли са станали бойно поле, на което се решава съдбата на този свят.

Ако пългет от легитимирания на абортите до легализирането и приемането за нещо обичайно научните експерименти

въдур новешите съброяни и неродените деца не беше особено дълъг и това стана само за няколко десетилетия, то пъгит от легализирането на хомосексуализма до декриминализацията и приемането на педофилията за нещо нормално се съвляко с все по-бързи темпове.

Не само скоростните събития, но и научните изследвания, както и историята на хомосексуалното движение, показват, че това движение от самото си възникване е поставало в днешния си ред подкрепата на педофилията. Дори може да се каже, че педофилията е важен компонент в хомосексуалното движение, без който то практически не може да продължи да съществува.

Какво друго може да означава пропагандата на хомосексуализма под формата на сексуално образование в училищата от най-крехката възраст, ако не развързване душите на децата, за да направят след това от тях олтари за sodomитската похот? Разбира се, за това се издава най-демократичен претекст – борбата срещу дискриминацията на сексуалните малцинства, равнеството на възможностите и свободата на съвестта! Но каква друго може да бъде смисълът на хомосексуалното образование в училищата, ако не търсенето на децата?

Мълчаливата ЛЕГВИЗИЦИЯ НА ПЕДОФИЛИЯТА

Един кръгъл екскурс в историята на хомосексуалното движение и законодателството на Запада е достатъчен, за да се види, че онова, което толкова старателно се опитвала да скрие кампанията в защита на хомосексуализма, проведена в медиите, е именно подкрепата на педофилията.

На стр. 4

Празникът на София

От стр. 1

В съслужение с тях около свещи престои на храм „Св. София – Премъдрост Божия“ застанали: архим. Димитрий, наместник отел „Боголюбиев“ при Св. Св. Николай на БЦЦ, представителите на Руската и на Румъската православна църква – игумен Филан (Василев) и старк. ик. Нестор Олиар, архим. Сергей (Шанков), архим. Теофан, проигосветил старк. ик. Ангел Ангелов, архидякониак наместник на Самоковска духовна околина Петър Стоменов, преселители на Столични храмове: старк. ик. Мина Мичев, ик. Николай Котев, ик. Георги Петров, ик. Василий Сарин, ик. Александър Георгиев, дяконите Иван Петров и Радко Иванков.

В своята программа за празника преселители на празнуващия храм, ик. Ангел Ангелов постави възглед: „Даваме си си сметка, че нашата столица не е само в този архиепископ, името на този архиепископ, името на Божията Премъдрост, на Самия Господ Йисус Христос!“ и призова: „Както жител на този божествен град да помим тази привилегия и да живеем като истински граждани на Християнския град на Премъдрост!“

Знаменитият синксов Иван от своя страна, изрази в зряма радостната привадиност, обидя дуните на всички, взели участие в празничното богослужение, като възкликна: „Радостен е гондът, в който вземете участие в свята Литургия в деня на нашата столица София!“

Като припомни историческото значение на древния храм „Света София“ и на града, за който през IV в. е император Константин Велики възкликнал: „Сградата е по-голям Рим!“, архидякониак постави на всички съслужители синксови и сиенословски жития, а на митрополита, изпълнил до краен предел своята мисия по размери и значимостта на Българския храм, и благожелателно изрази своите чувства и на всички жителни на града на София – Божията Премъдрост.

Епископ Иван изрази завидоволството си, че не само в столицата на България, но и в цялата тържествено заседание общинското ръководство е взело решение за удостоен Негово Светейшество Магистър, патриарх Българска и митрополит Софийски, със звание „почетен гражда-

нин на гр. София“. Той изтъкна, че със своето 41-годишно служение като Софийски митрополит и като патриарх, свещейник при патриарх Максим знаменително заслужил това звание; че при това в неговия храм Църква, която е старши сред своите събратя – предстоители на немощна православна църква – възстава днес в себе си на думата разсълтателност – мъдрост, която милостивост Бог дава само на най-свещите Свои деца, неопитани в науката и преплава любов към Църквата Христова и поверения му от Бога народ.

След края на богослужбата всички, начело с иконалния наместник с. митрополит Иларион и трите в псалтир Вира, Надежда и Любов и

с хором, всички от участниците от Софийската духовна семинария и техните преподаватели, се отправиха навън, за да вземат участие в празничната служба предстоителя на Народно събрание г-жа Цеца Чичева, министър-председател Бойко Борисов, заместник на Стоян Даниал Кирилов, министър, народни представители, районни кметове, дипломатически лица и др., както и директори на Дирекция „Вероизповядания“ при МС Г-н Емил Весинков.

Председателят на НС поздравил строевите представители род от всички родолюбиво свещенство, архимандрит Иван, след което започна тържествения водосвет. Тази година той се отслужил от епископ Иларион в Българския храм. Той съслужилите му сиенословски жития изпросила Божествено благословение да произлезе да бъде изкрита този град и неговите жители и похвали за заране с осветената вода поините и официалните лица, които благожелателно изразили своите чувства.

Последва приветствия на прощесията еп. Иван от името на Светейшия патриарх и митрополит на Столичния градначалник – г-жа Фианкова, след което се състоя официалната церемония по издигане знамето на Столичния храм.

Александър КАРИМАНДИЯ

ДОКУМЕНТИ

ДЕКАРАЦИЯ

от участниците в кръглата маса „Семейството, възпитанието, образованието и закрилата на подрастващите“ – Варна, 11 – 13 септември 2012 г.

ОТНОСНО ЗАКОНОПРОЕКТА ЗА ПРЕДУЧИЛИЩНОТО И УЧИЛИЩНОТО ОБРАЗОВАНИЕ

До Председателя на 41 НС на Р България г-жа Цеца Чичева, Председателя Росен Плевнеливски, Министър-председателя Бойко Борисов, Министъра на образованието, младежта и науката Сергей Игнатов

Ние, участниците в Кръглата маса „Семейството, възпитанието, образованието и закрилата на подрастващите“, категорично приемаме вносения за приемане в 41-вото Народно събрание Законoproект за предучилищното и училищното образование, поради това, че:

1. Законoproектът не отчита дигновната и ценностната криза, която руши устоите на съвременното българско общество и заплашва традиционната ни култура и националната ни идентичност.
2. В законoproекта отсъства последователна философия за целите, задачите и методите на възпитанието и образованието на българските деца. На практика този законoproект не е обществено приет и споделят национален проект.
3. В изработването на този законoproект не са отчетени специфичните права и интереси на децата, преси и родители, на учителите и учителите професионални и синдикални организации. Напълно е игнорирано становището на Българската православна църква като религиозна институция на традиционното образование спрямо Конституцията на Република България (чл. 13, ал. 3). Не са взети предвид и позициите на други религиозни общности у нас.
4. В нарушение на чл. 26 от Закона за нормативните актове законoproектът е внесен за обсъждане и приемане без зачитане на принципите на обществено, стабилност, откритост и съгласуваност. Отсъстват финансови и правен анализ.
5. Министърът на образованието, младежта и науката еднолично ще определя държавните образователни стандарти. Така с подзаконови нормативни актове на изпълнителната власт ще се определя цялостната образователна парадигма и учебното съдържание за предучилищното и училищното образование. Това ще бъде в пряко противоречие с чл. 23 от Конституцията на Република България, който гарантира свободното развитие на образованието.
6. Всичко това създава реални рискове и опасности от недоматериални практики и поражда основателни съмнения за прокарване на лобистки интереси и корупция в образователната ни сфера.
7. Държавата се опитва на наложи задължително щедро обучение от 4 до 11 годишна възраст за децата, което на практика означава отделен от ро-

дителите им и институционализирацията им от най-ранна детска възраст, което е ясна индикация за анти-семействено поведение.

8. Законoproектът съдържа текстове, прокарващи недоматериални тенденции, накърняващи основни човешки права на децата, които се представяват от техните родители, като ги третира като обекти, а не като субекти на образование.
9. Законoproектът като цяло не съответства на общоевропейските принципи на самоуправление, субсидиарност и широко гражданско участие при определянето на образователните политики.

За това се обръщаме и изискваме от държавните органи, ангажирани и изработването на новия Закон за предучилищното и училищното образование да преосмислят и променят цялостната му философия с цел да се гарантира обществен интерес и национална сигурност при вземането на решенията следващо:

- 1) Да се създаде Национална стратегия за духовно-нравствено възпитание и образование на децата и подрастващите в България в активно сътрудничество с родителите, учителите, академичната общност, местното самоуправление и вероизповяданията;
- 2) Да се приеме предложение на Българската православна църква-Българска патриархия и други вероизповядания за въвеждане на члехи предмет с духовно-нравствено съдържание и възпитателни функции в задължителната подготовка на нашите деца и ученици (т.е. в раздел „А“ на учебния план), защото това ще даде възможност на подрастващите поколения да се приобщат към духовните основи на българската национална култура;
- 3) Да се предостави на органите на местно самоуправление право да участват в определянето на образователната политика в общността;
- 4) Да се създаде независим обществен орган за контрол на качеството на образованието.

Всичко Божие дело има право да развие и реализира в пълнолата своята личност.

Обществото ни има нужда именно от личности. Нека да обединим усилията си в името на тази свещеност – детството на нашето поколение!

Варна, 12 септември 2012 г.

(Свободен подписите на участниците)

ОТНОСНО ЗАКОНОПРОЕКТА ЗА ДЕЦА

До Председателя на 41 НС на Р България г-жа Цеца Чичева, Председателя Росен Плевнеливски, Министър-председателя Бойко Борисов, Министъра на труда и социалната политика Тодор Младенов

Ние, участниците в Кръглата маса „Семейството, възпитанието, образованието и закрилата на подрастващите“, призоваваме Министерството на труда и социалната политика да излезе с официална позиция за отпадане на законoproекта за детето поради неговото противоречие не само с християнското учение, но и с Конституцията на Република България и Конвенцията на ООН за правата на детето, ратифицирана от Великото народно събрание през 1991 г. Искането ни се дължи особено на факта, че Законoproектът за детето е дискриминационен спрямо българското семейство.

Настояваме за съобразяване на всяка законодателна инициатива в сферата на семейството, родителството и на децата със следните принципи:

- 1) Изменянето на първоначалната отговорност на семейството и родителите за детето – това означава признание на компетентността на родителите да взимат суверенни решения за отглеждането, възпитанието, образованието и здравето на децата, без държавен стандарт за „правилно“ родителство.
- 2) Признание на принципа, че социалното включване на децата не може да се осъществи без социалното включване на родителите, че детската бедност не може да се пребори без преборане на бедността в

семействата, че правата на детето не може да бъдат гарантирани, без да бъдат гарантирани гражданските права на родителите.

- 3) Подпогане на широко обществено обсъждане с приоритет на позициите на родителите, местните общности и запазване на семейните и духовно-нравствени ценности и лицето на традиционните вероизповядания в България. Осигуряване на пълна прозрачност и публичен достъп до информацията за участниците в подготовката на тези проекти като гаранция за силно гражданско участие в общественото управление.
- 4) Системата за закрила на децата трябва да бъде принципно и законово отделена от системата за социални услуги за семейството и децата.

Президентите на родителите, местните общности и запазване на семейните и духовно-нравствени ценности и лицето на традиционните вероизповядания в България. Осигуряване на пълна прозрачност и публичен достъп до информацията за участниците в подготовката на тези проекти като гаранция за силно гражданско участие в общественото управление.

(Свободен подписите на участниците)

ИСТОРИЯ

Царичински архиеп. Дамян Говоров неговата просветителска дейност в България

Един от неуспяващо забравените просветители на руската емиграция в архиепископ Царичински Дамян (в света Димитрий Григориевич Говоров).

Възсият архиепископ е роден през 1855 г., завършил е Екатеринбургската духовна семинария, ръкоположен е за йерей. През 1911 г. завършва Кръвската духовна академия и е постръган в манастих. Въведен е в сан архимандрит и назначен за ректор на Кипиневската духовна семинария. През 1916 г. е ръкоположен за епископ Еравански, викарий на Тбилиска епархия, след това е бил епископ Петровски, а от 1918 г. епископ Царичински, викарий на Саратовска епархия.

С годината на Гражданската война архиепископът се оказва на територията, заета от войските на Доброволската армия на север на Ленинград, а по-късно на Руската армия на генерал Врангел.

Намирайки се в Крим, епископ Дамян взема активно участие в организираната на Свети-Владимирското братство, което е било открито на 8 септември 1921 г. Основната работа на братството е просветителска и благотворителска дейност. При това еп. Дамян видял своя цел в развиване на наесновете на Крим привличане на Царичинските на църковната реформа. „Народът в разбора – спомня си еп. Дамян – в смисъл на предостановяване на народа неограничаване права да се разпоредя в църквата. В Таврическа епархия настоятелите държали ключовете от храмовете и по свое усмотрение разрешавали на свещеника да служи и да влиза в църквата“.

Дейността на братството благословил архиепископ Таврически Димитрий (Абашидзе). Мигрантист Антоний (Храновички) след преместването си в Крим през есента на 1920 г. също се отнасял положително към дейността му. Благодарение на братството било отворено училище за деца на руски бежанци във фермата „Нови Херсон“, членосте на братството било изключено и в постръгане на Дамян. Но братството имало и противници. От-

ричнато се отнасяли към неговата дейност архиеп. Теофан (Вистов) и еп. Вениамин (Фелеченков), който забранил на монасите от Херсонския манастир и духовенството да се записват в него, заедно с останалите на Руската армия на ген. Врангел еп. Ямни напусна Крим през ноември 1920 година. Запразден животът на архиепископа е свързан с емиграцията. Повече от година еп. Да-

мян време започнал да се издържа сами, без да се надаяват на нечия помощ.

През юли 1921 г. еп. Дамян взема участие в Руското Църковно настоятелско събрание, което определило основните насоки на дейност на Църквата в емиграция. В това събрание участват еп. Вениамин (Фелеченков) и представителът на Константиновския патриарх еп. Поликарп Неокесарийски. Присъстван-

споразе за каноничността на едно или друго начинание, но също то откриване на нова спорна, братство или училище. В същото време католиците били всекатолически разпорешили или прехвърлили откриване курсове, привоити еп. Архиепископ Дамян настоявал, че католиците са носли цялото дело на просвещение и благотворителност.

Архиепископът се жалвал, че неговите инициативи и начинания не сре-

Манастирът „Св. Кирик и Юшма“ край Асеноваград

мен е бил в Константинопол, където имало доста руски емигранти.

Пообико на патриарх Тихон, еп. Дамян видял промислително значение в руското изгнаничество. „Християнското съзнание ми говореше – писал епископът, – че всичко което се случва не е случайно явление. Руското движение и световното движение ни доведе до центъра на православието за няколко велика цела, понеже всичко преживяно от руските мислители за това време е дело от голям мащаб“.

Душата на архиепископа и тук намира поле за изживяване. Скоро след пристигането си в Константинопол еп. Дамян проявил работата на Свети-Владимирското братство. Благодарение на американския хуманитарист организацията, на първо място се уредило да получи не само материална помощ, но и дом с 36 стаи. Той открива и търговски руски дела сираци. Те се събират до 50. За да не се ружде интересът от иници, при него били изтрупени първия и нех за опазване на риба. По такъв начин обитателите на интерната след извест-

ият на това събрание Н. М. Зеров по-късно пише: „На него цареше дух на авторитарна църковност“.

Епископ Дамян бил убеден, че епископите на странство трябва да насочат своите усилия в практическа дейност, а да не се занимават със създаване на бюрократичен апарат. „Цялото тако внимание – писал епископът – бе съсредоточено в управленеето, а всички свещеници бяха заети с административна дейност“.

Архиепископът бил убеден, че в Константинопол не е възможно изживяване, нито благотворителна дейност. Децата оставали без Закон Божий и без родители били привличани да ги изправят в католически колежи. Еп. Дамян писал, че привнаклянето към бюрократизма Заградничното училище всеждало пренесла по всекакви въпроси, започвало

шпат отклик от страна на ръководството на Руската заграднична църква.

Уставът на Свети-Владимирското братство, например, бил утвърден една година след пристигането на еп. Дамян в Константинопол – декември 1921 г.

Дълго време не намразила поддръжката идеята за откриване на духовно училище в емиграция в Русия, който намерил средства за него. Той считал за нуждно „да попълним макар и с малко недостига от свещеници в Русия, които не се отворят врати към нас“.

Моля за откриване на училището архиепископът подад във ВЦУ през септември 1921 г. и веднага срещнал съпротива. Управляващите руските емигранти в Константинопол архиепископ Анастасий (Грибановски) съобщил на епископ Дамян, че Заградничното ВЦУ има намерение да открие свои богословски курсове и затова не е нужно Пастирско училище. Такава курсосте действително било отворено през август 1921 г. след само няколко месеца. През ноември 1921 г. За-

градничното ВЦУ все пак разрешило на епископ Дамян да открие пасторско училище, но измислители от борбите, той вече бил решен да пренесе своята дейност на Балканите.

Страните от Балканския полуостров се нуждаели от духовност и образованите свещенослужители от Русия се ценели високо. Епископ Дамян още през 1921 г. водел кореспонденция с българските йерарси, предлагайки им да се открие Богословско-пасторско училище в Първоначално предложение то да бъде на Шипка, като храмът и сградите около него се прехвърят в духовно-просветителска Молба не била одобрена от Архиепископския синод на РПЦЗ, защото те се ползвали като инвазивни и деструктивни.

В резултат на преговорите получават от Българската църква манастира „Св. Кирик“ в Юшма. От ВЦУ му дават разрешение за основаването на училище на 20 януари 1922 г. с условие че да не се ангажира с неговото управление.

От страна на руската емиграция в България отношението към новото начинание е скептично, поради липсата на средства, преподаватели и книги. Българските архiereи също гледали с недоверие на това. Наистина, училището не започнало да работи с пълни сили. Макар не трябвало да бъде четиригодното, първите ученици са приети напромяво в четири курса, понеже всички имали средно образование. В течение на половина година новото училище няма достатъчно преподаватели. Известно време епископът сам четел лекциите. Скоро пристига кандидатът на богословието Б. В. Островски, който да води курса по „Църковна история“. След известно време съставът на училището била попълнен от още трима преподаватели – И. Н. Чаусов, който четел курса по „Свещеное Писание“, иконисещият монах Василий (Белозуч) и А. Я. Яковлев по поезия.

Много скоро ситуацията в училище е променена. Общо за годините на неговото съществуване от 1922 до 1936 г., в него завършват над 50 човечка. Някои от випускниците продължават обучението в други български училища и в други български училища завеления, напри-

мер Свети-Сергийския богословски институт в Париж. Немалко от тях приемат свещен сан. Архиепископ Анастасий (Грибановски), посетил инициатива есея през 1924 г., остава за училището по-успешно, но измислители от борбите, той вече бил решен да пренесе своята дейност на Балканите. Страните от Балканския полуостров се нуждаели от духовност и образованите свещенослужители от Русия се ценели високо. Епископ Дамян още през 1921 г. водел кореспонденция с българските йерарси, предлагайки им да се открие Богословско-пасторско училище в Първоначално предложение то да бъде на Шипка, като храмът и сградите около него се прехвърят в духовно-просветителска Молба не била одобрена от Архиепископския синод на РПЦЗ, защото те се ползвали като инвазивни и деструктивни.

В резултат на преговорите получават от Българската църква манастира „Св. Кирик“ в Юшма. От ВЦУ му дават разрешение за основаването на училище на 20 януари 1922 г. с условие че да не се ангажира с неговото управление. От страна на руската емиграция в България отношението към новото начинание е скептично, поради липсата на средства, преподаватели и книги. Българските архiereи също гледали с недоверие на това. Наистина, училището не започнало да работи с пълни сили. Макар не трябвало да бъде четиригодното, първите ученици са приети напромяво в четири курса, понеже всички имали средно образование. В течение на половина година новото училище няма достатъчно преподаватели. Известно време епископът сам четел лекциите. Скоро пристига кандидатът на богословието Б. В. Островски, който да води курса по „Църковна история“. След известно време съставът на училището била попълнен от още трима преподаватели – И. Н. Чаусов, който четел курса по „Свещеное Писание“, иконисещият монах Василий (Белозуч) и А. Я. Яковлев по поезия.

Много скоро ситуацията в училище е променена. Общо за годините на неговото съществуване от 1922 до 1936 г., в него завършват над 50 човечка. Някои от випускниците продължават обучението в други български училища и в други български училища завеления, напри-

мер Свети-Сергийския богословски институт в Париж. Немалко от тях приемат свещен сан. Архиепископ Анастасий (Грибановски), посетил инициатива есея през 1924 г., остава за училището по-успешно, но измислители от борбите, той вече бил решен да пренесе своята дейност на Балканите. Страните от Балканския полуостров се нуждаели от духовност и образованите свещенослужители от Русия се ценели високо. Епископ Дамян още през 1921 г. водел кореспонденция с българските йерарси, предлагайки им да се открие Богословско-пасторско училище в Първоначално предложение то да бъде на Шипка, като храмът и сградите около него се прехвърят в духовно-просветителска Молба не била одобрена от Архиепископския синод на РПЦЗ, защото те се ползвали като инвазивни и деструктивни.

Следва
Андрей КОСТРОВКОВ
Пренед:
Геновева КОЧУКОВА

В края на осемдесетте години на минало е просто отишъл-ме, а бяхме в манастир. Мисля, че ни присмака за леко дуля. А повкога и не ни даде „ласко“. Пригата има немалки рождени, безутешни невести, разгневени професори от институти, в които учееме. За слязи от манастира (който беше ноблава, след като вече се беше пенсиониал и отляда до пълнолетие последното от децата си) изаха синовете и дъщерите му и вкреха изи не-

свят, а всичките му родоси, а успела той нима да не бъде нужен и мил. На първо място ни беше уясно много по нашите родители – обраният от жертвата живота си не разбирани. След това, разбира се, за приятели-те и приятелките, за любимите ни университетски професори, които без да жалят сили и време, притигаха в Печори да ни „спасвят“. Тодкова ни беше, но не, можехме да имаме помощта на гласно, ко-то на всички останали, които подобно на мен разгледахме с интерес везнието нахладото в древния манастир сточивачи. Саша се окая сина на богат бизнесмен, живял с родителите си в Пекин, Лондон и Ню Йорк и съвсем младият живот си да Русия, за да учи в институти. Познал Бога преди половин година. Научил много, но явно – най-важното, докато накрая не дошла в манастира. Веднага поумнявал, че е намерил това, което търсъл, затова дори не съмтал за необходимо да уясваме за новото си обиталище своите родители. Когато ние го упрекахме в жестокост, той каза, че родителите му се смиснуват нима да го разберат, а баща му така или иначе ще го открие с цената на всичко. Така и стана.

Познал на Саша притига в Печори с черна волга и направя големи скандали – с милицията, КГБ, с приют от учениците и приятели от институти, въобще – с всички познати за нас „инст-

накарат да изгребат калнашата, татва че те видим даиш се казва – провайкии се, помислих аз. Вероятно горе-долу сящото си мислех първо главите на всички останали, които подобно на мен разгледахме с интерес везнието нахладото в древния манастир сточивачи.

Саша се окая сина на богат бизнесмен, живял с родителите си в Пекин, Лондон и Ню Йорк и съвсем младият живот си да Русия, за да учи в институти. Познал Бога преди половин година. Научил много, но явно – най-важното, докато накрая не дошла в манастира.

Веднага поумнявал, че е намерил това, което търсъл, затова дори не съмтал за необходимо да уясваме за новото си обиталище своите родители. Когато ние го упрекахме в жестокост, той каза, че родителите му се смиснуват нима да го разберат, а баща му така или иначе ще го открие с цената на всичко. Така и стана.

Познал на Саша притига в Печори с черна волга и направя голем скандали – с милицията, КГБ, с приют от учениците и приятели от институти, въобще – с всички познати за нас „инст-

АЗБУКА НА ПРАВОСЛАВИЕТО

Как да се държим в манастир

Манастирите е особен свят, затова са необходими вяра, знания и любов, а за усвояване правилата на монашеското обществото. Тук ще посочим само най-необходимото, което трябва да се съблуда при поклонничество, работа или постуване в светата община.

Избягвай в манастира като поклонник или работник, трябва да знае, че за всичко, което се извършва в манастира, се иска благословение от изума. Без благословение не бива да се излиза извън манастира.

При Възвизането в манастира трябва да остави на прага му всички свои лоши прилички и пристрастия – алкохол, топанонуване, сквер-

нословие, млюки, зомслобие и т.т. Там можем да говорим само на духовни теми, да не споменаваме светския живот, да не поучаваме, а да знаем само две думи – „прости“ и „благослови“. Не бива да рогитаме в мноричар за храната, дрехите, условията за сина в манастира и трябва да ажен само на обшата трапеза. Не е добре да се хожу в чужди къщи, освен когато сме изпратени от изума. В такъв случаи трябва да виез в чуждата къща, трябва да кажем на влас момъците: „Заради молитвите на нашите отци, Господи Исусе Христие, Сине Божий, помилуй нас!“. И се Влас едра коламо свет отпърте: „Амин“.

В манастира се избява свободното общуване, смехът, шестите, По Време на работа, която е и послушание, трябва да се стареам да не изкарваме немощи, която работи редом с нас, тъй като любовта покрива неговите грешки в работата. При греша с друг поклонник в манастира или монах (монахи) се поздравява с думите: „Спасвай се братя (сестри)“, а отговорите е: „Спаси, Господи“. За разлика от светския поздрав мук не е прието ръкоблуканство.

На трапезата при скване се съблуда редът на старшинството. Момъците Вреда хранене се казва от старшия на трапезата и се отговаря с „Амин“. По Време на храненето всички трябва да мчатат и да възмачат в гроба, което се чете. Обичайно по Време на трапеза се чете житие на някоя светица или друге духовен текст.

Не бива да се закиснява за босовуване, освен в случаите, когато има възможност друго послушание. Ако се случи по Време на послушание да бъдем неволно оскарвени, трябва да понесем това с кротост и смирение, и по този начин се придобие благодат и ще укрепие любовта ни към нашите ближии.

Виталий ЧЕБОТАР

Затова как отивахме в манастир

Архиепископ ТИХОИ (Шевченко)

Тия манастир, че вснага те си пробрехт татва и до дома. Криеем го зад големите колоници в стария камаха. Дената ни убеждавал, че баща им – заслужил минар, без гасуфат. А той тридесет години до новоини мечтал кога най-сетне ще може да се оттегли в манастир. Разбираме го прекаро. Ние също бяхме от станали за нас безмислен жест, за да търсим внезапно откриване ни се Бог.

Беше почти като поранното битство на момчета, повикали да станат корабни юнги и да се пусят в далечно плаване. Само че Божият зов беше несправно по-силен. Нямаше как да не се отзовем, или по-точно, ние безпредлично успяхме, че ако не откликнем, безвъзвратно ще загубим себе си. И дори да придобием целия

За близките ни всичко това изгласаеше диво и необисно.

Помня, че около няколко месеца живех в манастира, когато пристигна Саша Штепа. Беше неслучайно единственият свободен ден в манастира за цялата седмица. След чудесната неслучајна служба в манастирския обиталище, младите послушници, дежаме, бжежено отпуснати на леглата си в нашата голма и съпачна посударня. Извадихме се отвори широко и на прага се появи висок младеж, наш връстник – на около 22 години, обичаен в марковни джани и скелю-яке.

– Всъщност, тук ми хареса! За май ще остана! – обави той, без дори да поздравя.

„Като те сложат утре в краварника или като те

Как да отпизим душевния мир и живота молитва в светата на съвременния живот

наши циното има, циното множество грешки, непознати на хората от преживяване времента, не могат да се спаст, като пробвем особено поклоние. Господ по различни пътища даи божи кам по-покаяние, кам осъзнаване на отприщаните си канестива, придобиии още в светството.***

В момътата на св. Симеон Метафраст преди причастие има такава думка: „Житие се преживява зрелост, грешноблжатиш Потова благодат“ (срб. Рам. 5:20). Това означава, че независимо от безствително ни състояние,

от мога, че не все побиеме и побиече се пропавиме със зло, Господ се грижи за нас, като умножава Потова благодат и преоблява в нас сила върху всички заблудени души.

Тази грижа се проявява дори гроба, когато човек се откъсва от някоя важна мисъл (отпадна при съветите), шестереза се от екстрасензорика, търси духовност в шатоните религии). Обаче, ако наистина търси целена на живота, с изкрено сърце иска да познае дима наистина има Бог и как може и трябва да се общува с Него, Господ никога няма да отвържи такава човека.

Превод: Деспина ШАРКОВА

*** Не трябва да се отпавяват с грешностности при съвременния живот. Те не могат да на казват божия „друж“ норми на живота, понеже нормите на живота са закдени в невоищото същество от Творца.

*** Умеам да приазаеме светелочестото учение на диво в живота. Ако преговорем личността, често оставаме в мрежите на гордостта и самолюбивостта.

*** Ако човек събвие да отпача волята си пред ближните, ще му е необходимо да се намура отпача волята си и пред гласа на своята съвест.

Из: „Веседи в един канестива пустинник“

„Семейството, възпитанието, образованието и закрилата на подрастващите“

От стр. 1

На нов си доклад средна дуохония, представители на Културно-просветния отелд при Св. Синод, преподаватели в Богословските факултети на Софийския и Велко Търновския университети, експерти и преподаватели от „Религия“ и представители на местната държавна власт и юристи, за да обсъдят законопроекта за предучилищното и училищното образование.

Заседанията бяха открити от Варненския и Великопродския митрополит Кирил, който с изказвания си въвежда в темата завета и даваше първата насока на обсъжданията. В края на заседанията архиепископ обобщавае казаното и правеше съответните изводи от дискусиата.

От откриването и първата сесия присъства и митрополит Игнатий, представител на Московския и на цяла Русия патриарх в България.

Първият доклад, на тема „Семейството като общност“ бе изнесен от архим. Хризостом Майданов, протосинял на св. митрополия на Архиеп. и Епископ. Гръцка православна църква. Перифразирайки „Символа на верата“ от отец Майданов започна своя доклад за семейството с думите: „Вярвам в едно свето, съборно и апостолско семейство“ и подчерта, че това определение, което светите отци са дали на Християнската църква в цяло степен се отнася и до т. нар. „малка църква“ – християнското семейство. Кирил изникан казва дума от вероопределение което се отнася до семейството, архим. Хризостом каза, че основание дава патриархическото християнско семейство „малка църква“ ни дава и уверение на Христос, че класата са събрани дваме или трима в Негово име, там е и Той всред тях.

Със становищата на Св. Синод на БПЦ – Българска патриаршия относно законопроекта за Закон за предучилищното и училищното образование и относно подготовката на Закона за детство участниците във форума започна стаяр сесията. Захарий Девев, който очертая и основните проблеми, които Българската православна църква в лицето на своите архиереи вижда в подготовката за

гласуване от парламента два законопроекта, засягащи децата на България.

Интерес предизвика докладът на доц. Костянтин Нушев, преподавател по християнска нравственост в Богословския факултет на Софийския университет. Той очерта фундаменталната различност между комунистическата атеистична морална система, която е класова и в нейните основи лежи омразата към класовия враг, и християнската морална система, която е

универсална и се основава на любовта към Бога и към всички хора без изключение, независимо от тяхната националност, пол, религия, идеен и политически убеждения и т.л. Доц. Нушев представя и изказва няколко основни течения в съвременната секуларна етика и изтъква, че като универсална и природно базирана етика на всички хора, християнската етика би могла да бъде балансираща между тези хора и противоречия си едно на друго течения.

Според доц. Нушев причината, съвременните политики и управниците да конфликтат с идеите на религията и да откъсват да я допуснат в училището, е, че те, не поинакват същността на св. Православие и приемат го с предубеждение, считат религията за етничен на конфликт, която се боят да не навлезат и в училището с въвеждането на предмета „Религия“. А религията, истински познана, разбирана и живяна, е нещо, което напротив – разрешава конфликтите, а не ги предизвиква. Истинската религиозност ни прави толерантни към другите, а религиозното невежество ни прави лесно манипулируеми и податливи на политическо въздействие и псевдорелигиозни конфликти. Невежеството, незнанието ражда страх, а страхът – активна или пасивна агресия.

В контекста на обсъжданата тема на тазгодишната Седмична на православната църква във Варна – „Крилата като човека и обществото“ – доц. Нушев каза, че ако във време на криза не проследим дълбоките десетилетия си във живота и не обемем верните решения за промяна, следва разпад: на личността, обществото, държавата, културата.

Следобедните заседания започнаха с доклад на г-н. ас. д-р Мадгалина Йелевска от Православния факултет на ВТУ „Св. Кирил и Методий“, който говори за „Възпитанието на подрастващите в Православните духовни ценности и условията

нето на традиционните културни ценности“.

Послева очаквана и конструктивна дискусия по поставените проблеми, завършила с изработването на заключителен документ от участниците.

През втория ден от работата на форума участниците събраха протокол за нов Закон за детството. Заключителен документ на БПЦ относно този проект, което направи стаяр сесията. Захарий Девев.

Послева доклад на монах Мойсей Светогорски, духовник на килята „Св. Йоан Златоуст“ към ситка „Св. вмчк Пантелеимон“ на светогорския манастир „Кутлумши“ – на тема: „Предикатите стаяра при възпитанието на младежта днес“. В началото отец Мойсей се спира на ролята на родителите, образователната система и Църквата във възпитанието на децата и младежите. Той обръна внимание на това как в световен мащаб се разрушават аргументите за подрастването и каква е ролята за този процес на медиите и влиянието на нови модели на поведение и морални ценности.

За значението на бащата във възпитанието на децата и подрастващите говори в своя доклад проф. Андрей Лорус, ректор на Института по християнска психология, Руска православна църква. Проф. Лорус, който е сред най-известните антрополози и християнска психолози, обръна внимание на факта, че днес масово се negliжира важността за правното и хармонично възпитание на децата роля на мъжа в семейството. И очер-

та специфичните черти на възпитанието на мъжа подрастващите, което оказва бащата със своя пример и отношение. Находи се изводът, че с разрушаването авторитета на бащата се затрубява правилното възпитание, а на Обрзата на Бог Отец в детското съзнание.

Темата на доклада на гостеца от Полюш Ана Радковска, от фондация „Полюш Константин Острожски“, беше „Закон за правата на децата в Полша“. Послева два интервиста доклада: „Наместа на държавата в семейството и отгласидането на децата“ на Явор Ганчев от сараженето „Национална мрежа на родителите“ и „Анализ на новите законопроекти: Закон за предучилищното и училищното образование, Закон за националната политика за младежта, Закон за подпомагане и развитие на младежта и Закон за детето“ от Бисер Божков. Те детайлно разгледаха проблемните моменти в двата законопроекта от юридическа и от морално-етическа гледна точка.

Работната сесия завърши с дискусия и приемане на втората заключителна декларация на участниците в крилата маса открито проблематична проекция за детство на МТСП, който е национален неприемлив за цялото българско общество.

Александра КАРАМИЛАЗЕВА

НОВИ КНИГИ

„Жития на светите Вероника, Геновева, Клотилда и Радегунда“

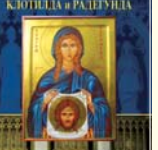
Излезе от печат новата книга на Синодално издателство под заглавие „Жития на светите Вероника, Геновева, Клотилда и Радегунда“ с автор старв. км. Павел Гърбов. Книгата предава разказите за живота, духовните подвизи и мъченичествата на четирите свещеници, проимен в Западна Европа (ни по-точно в Галия) в първите векове на християнството.

Настоящото издание не е строго научно, но независимо от това в него има пълно и прегледно изложение на използваните източници. Всяко открито издание е илюстрирано с цветни фотографии на най-важните места и светини, свързани с подвизите и неини изображения. Житиеописанието е изложено хронологично и, доколкото позволяват наличните сведения – последователно. Повествованието е илюстрирано с бояжички, даващи допълнителна информация за различни спомени в неговите исторически мнимости, места, духовни въпроси и църковни практики. Но всъщност не предявяно на информацията е главният цен на автора, а запознаването с живота, подвига и мъченичествата на четирите раннохристиянски свещеници на Галия да послужат на съвременния човек като един вдъновяващ пример на християнска вяра и живот.

Книгата се разпространява на цена 6.00 лв. За справка: 02/980 30 16.

Адрес на Синодално издателство: София 1000; ул. „Оборище“ № 4.

Жития на светите
ВЕРОНИКА, ГЕНОВЕВА,
КЛОТИЛДА И РАДЕГУНДА

ЗАПОЧНА АБОНИРАНЕТО ЗА 2013 г.

„Църковен вестник“

1 година.....	30,00 лв.
6 месеца.....	15,00 лв.
3 месеца.....	7,50 лв.
ед. цена.....	0,70 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЈАТА
СВ. СИНОД, София – 1000
ул. „Оборище“ № 4
тел. 980-30-16, центр. 987-5611/245,
e-mail: yppressbg@gmail.com

Отговорен редактор на броя:
Александра Карамилалева

Материал за публикация в електронния форум.

Сумете за абонамент да се изпратят по банков сметка или с пощенска записка на името на ТАНКА ТОНЧЕВА КРИСТИВА, като се изпосват точният адрес и пощенският код на получателя!

Банковска сметка на Синодално издателство на БПЦ:
УниКредит Булбанк – ЛФБ, ул. „Алишан“ № 58
IBAN: BG71730608191517015, BIC код: UNCRBG33

Църковен вестник“ съдържа светски текстове и изображения и не бива да се използва за битови нужди.